

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci v právnej veci žalobcu **P.**, zastúpeného Mgr. R., proti žalovanému v **I. rade M.**, žalovanému v **II. rade Ing. V.**, zastúpenému JUDr. V., o zaplatenie sumy 700 000 Sk na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 15 Cb 7/2005 – 199 zo dňa 2. apríla 2007, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému v II. rade na účet právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 7109 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému v II. rade trovy konania vo výške 66 757 Sk.

V odôvodnení uviedol, že uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 15 Cb 7/2005-178 zo dňa 18. októbra 2006 bolo konanie voči žalovanému v II. rade zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom voči žalovanému v II. rade. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Podľa citovaného ustanovenia možno zavinenie posudzovať iba v zmysle procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože by sa jednalo o posudzovanie návrhu vo veci samej a súd by aj po zastavení konania skúmal, či žaloba bola podaná dôvodne. V konkrétnom prípade žalobca nepreukázal, že žalobu zobrať späť pre správanie žalovaného, preto nesie zavinenie na zastavení konania voči žalovanému v II. rade. Súd sa zároveň nestotožnil s názorom žalobcu, že na daný prípad je potrebné aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p., keď dôvod hodný osobitného zreteľa videl žalobca v tom, že bol nútený podať žalobu na žalovaného

v II. rade, aby zistil, či tento konal za seba alebo žalovaného v I. rade. Sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou, ktorá je dôsledkom chápania účastníka konania ako pána sporu. Je preto výhradne na žalobcovi, koho označí v návrhu ako žalovaného. Konanie žalobcu potom nemôže ísť na škodu toho účastníka, ktorý bol v spore žalobcom označený ako žalovaný bez toho, aby bol v spore pasívne vecne legitimovaný a ktorému v dôsledku toho vznikli trovy konania v súvislosti s uplatňovaním obrany voči podanej žalobe. Súd prvého stupňa preto žalovanému v II. rade priznal náhradu trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu, ako aj trovy právneho zastúpenia v zmysle príslušných ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie.

Uviedol, že žalobca je zmenkovým veriteľom zo zmenky výstavcu ., ktorá bola avalovaná spoločnosťou M.. Za M., konal v čase podpisovania zmenky žalovaný v II. rade. Žalobcovi nebolo pre správanie žalovaného v II. rade jasné, či žalovaný v II. rade mal na tento úkon zmocnenie a či mal úmysel konať za zastúpeného, a tiež jednoznačne nevedel, kto je zmenkovým ručiteľom. Nemal preto inú možnosť ako podať návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu aj proti žalovanému v II. rade, aby nedošlo k premlčaniu jeho nároku. Žalobca bez zbytočného odkladu po nepochybnom preukázaní, že avalom bol žalovaný v I. rade, zbral svoju žalobu voči žalovanému v II. rade späť. Súd prvého stupňa pri právnom posúdení danej veci pochybil pri právnej interpretácii ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., keď ho vykladal reštriktívnym spôsobom na ťarchu žalobcu pri nedodržaní základných výkladových pravidiel, uznávaných v právnej teórii. Žalobca má za to, že v konaní boli dané okolnosti, hodné osobitného zreteľa či už pre aplikáciu § 146 ods. 2 veta druhá alebo § 150 O.s.p. Súd pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. alebo § 150 O.s.p. rozhoduje vždy s prihliadnutím na skutočnosť, či bol návrh podľa názoru súdu podaný dôvodne, a to aj s ohľadom na hmotné právo aplikovateľné na vzťahy účastníkov konania, čo je jeden z dôvodov pre rozhodnutie. Nemožno predsa pri zachovávaní zásady poctivého obchodného styku pripustiť, aby pri tak formálnom prejave, ako je zmenkové vyhlásenie, bol veriteľ trestaný za to, že bol dlžníkom uvedený do stavu objektívnej právnej neistoty tým, že zástupca dlžníka

nedodržel pri vypĺňaní zmenkového prehlásenia zákon, a preto veriteľ nemohol vedieť, kto je skutočne dlžníkom.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalovanému v II. rade náhradu trov konania neprizná.

Žalovaný v II. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne. Podľa neho samotný žalobca v odvolaní pripúšťa, že pri podávaní návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu si nebol istý, ktoré osoby sú zmenkovými ručiteľmi podľa ním predloženej vlastnej zmenky. Táto skutočnosť však vyplývala už zo samotného vizuálneho preštudovania zmenky, žaloba bola preto v podstate zmätočná. Žalobca je zodpovedný za presné označenie všetkých účastníkov konania a nie je prípustné, aby sa právna neistota žalobcu v osobách avalistov odstraňovala až v začatom súdnom konaní. Napadnuté uznesenie navrhuje potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca podal dňa 20. decembra 2004 návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu voči žalovanému v I. rade M., Martin a Ing. V. ako žalovanému v II. rade. Podaním zo dňa 26. augusta 2005 vzal žalobca voči žalovanému v II. rade žalobu späť, v dôsledku čoho súd prvého stupňa uznesením č. k. 15 Cb 7/2005 zo dňa 18. októbra 2006 konanie voči žalovanému v II. rade zastavil.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania voči žalovanému v II. rade v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého ak niektorý účastník zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Zastavenie konania voči žalovanému v II. rade zavinil v danom prípade žalobca, keďže ho označil za účastníka konania na strane žalovaného napriek tomu, že žalovaný v II. rade v spore nebol vecne pasívne legitimovaný.

Ak žalobca vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je

povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. Skutočnosti, uvádzané žalobcom v odvolaní, týkajúce sa vecnej stránky sporu, sú preto v danom prípade irelevantné.

Žalobca v odvolaní tiež namieta, že v danom prípade existujú aj dôvody, hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd v zmysle § 150 O.s.p. nemusí výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Aplikácia tohto ustanovenia však prichádza do úvahy iba v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočné okolnosti, ktoré v danom prípade neboli zistené.

Odvolačím súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 7109 Sk (odmena právneho zástupcu žalovaného v II. rade za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Keďže advokát žalovaného v II. rade je platiteľom dane z pridanej hodnoty, jeho odmena je zvýšená o uvedenú daň (§ 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu